

Informatieblad **TABAM RAMU**

A white silhouette map of the island of New Guinea is positioned in the top right corner of the blue header. The word "Papua" is printed in white text to the right of the map's main landmass.

Papua

13ste jaargang nr. 37

Nieuwegein, 1 april 2009

Trouwe vriendinnen en vrienden van de Papoea
Voor U ligt het nieuwe informatieblad TABAM RAMU
van de Stichting Usdatara.

Er is veel gebeurd de afgelopen tijd. Onze penningmeester Dhr.S.Asmuruf bracht een bezoek aan onze projecten in Papua en wil U daarover in een volgend nummer uitvoerig berichten.

Het laatste weekeinde van januari 2009 waren we in Friesland te gast in het kader van een conferentie over onderwijs in Papua. Het Papua Netwerk uit Duitsland dat vijf classes omvat was uitgenodigd om ditmaal haar jaarlijkse conferentie tezamen met de Commissie Papua Solidariteitsdagen in Friesland te houden. We confereerden in de kerk van Gau en in het dorps huis ernaast en konden tevens over de school in Gau beschikken voor workshops. In de school bevond zich ook een Papua tentoonstelling met bijdragen van HAPIN, en Papua Netwerk. Er waren boeiende lezingen gehouden door ds At Ipenburg en de heer Friedrich Thometten. Mevr Marijke Werimon vertelde over het vrouwenwerk in Papua waar nu drie vrouwencentra zijn. Te weten in Abepura, in Teminabuan, in de Vogelkop en in het bergland in Polimo. Mevrouw Vien Sawor vertelde over haar werk op Biak, waar zij engelse les gaf en ook `Capacity building`, toerusting.

Professor Paul Isaak uit Namibie hield een lezing en een workshop Over holistisch leren dat tot transformatie leidt.

Namibie was vroeger een mandaatgebied van Zuid Afrika. De bewoners leden er onder het systeem dat Apartheid heette. Aan de hand van

het verhaal uit de Bijbel van David en Goliath wees professor Paul Isaak erop dat David de zware wapenrusting die hem werd aangeboden, afwees en ten strijde trok met zijn eigen middelen. Zo ook met het leren, moet dit geschieden vanuit de eigen cultuur, van waaruit ook de theologie vorm krijgt. In Sneek vond een culturele avond plaats waar Friese koren en Papua koren en een Papuadansgroep optraden. De schrijfster Marga Claus las voor uit haar boek dat was geschreven na een ontmoeting met Pater Andringa. Zijn verhalen vormden de stof voor haar roman. Een nicht van pater Hylkema las voor uit de correspondentie van Pater Hylkema met zijn familie. Zo werd de historische band van Friesland en Papua belicht. Dr Kamma, pater Andringa en Pater Hylkema trokken vanuit Friesland naar Papua om er onder de Papua's te werken.

Met een prachtige kerkdienst in Sneek werd de conferentie besloten. In deze kerkdienst werd een Papuamythe naast het verhaal van de toren van Babylon gehouden. In de kerkdienst zong mevr Eef Mamoribo een rouwklacht en traden een Papuakoor op en een fries koor onder de bezielende leiding van de heer Hindrik van der Meer. Dankzij de inspanningen van mevr Jonke Winia konden de deelnemers aan de conferentie desgewenst bij gastgezinnen logeren.

In Friesland wappert naast de friese vlag de nederlandse vlag. Dit gegeven vormde voor mij de aanleiding om een brief te schrijven vanuit deze conferentie aan de president van Indonesie Met als onderwerp Onderwijs en Mensenrechten`. De Papua`s voelen zich onveilig in hun eigen land door de mensenrechtenschendingen van het Indonesische leger. Wanneer zij de Papuavlag hijsen krijgen zij jarenlange gevangenisstraffen. Waarom mag de Papuavlag als symbool van de eigen culturele identiteit niet vreedzaam worden gehesen in Papua.

In Memoriam

Maandag 23 februari j.l.vond de viering plaats in de Laurentiuskerk in Bergambacht van het Heengaan van mevr Joke van der Lek. Joke van der Lek was in 1954 naar het toenmalige Nederlands Nieuw Guinea uit

gezonden naar Seroei voor het onderwijs. Zij maakte de overstap naar de Zending tijdens de overdracht waardoor zij kon blijven in Papua. Zij werkte er samen met mevr Loes Swaan aan de P.L.P.S. Een vormingscentrum voor jonge Papuavrouwen. Mevr Marijke Werimon sprak namens de Evangelisch Christelijke kerk van Papua een dankwoord uit voor het pionierswerk dat Joke heeft verricht. Vele Papua's waren toegestroomd om met koorzang en toespraken Joke van der Lek te eren.

De heer Zacharias Sawor vermeldde in zijn toespraak dat Joke van der Lek zijn gezin naar de gevangenis bracht met haar auto, toen hij in de gevangenis was en behulpzaam is geweest bij zijn vlucht met zijn gezin naar Papua New Guinea. Joke was een moedige vrouw.

Aids Tembapura

Timika, 15 Desember 2008

Bert Hagendoorn OFM, Kotak Pos 100, TIMIKA 99901

Papua - Indonesia

Vrede en alle goeds,

Juda, het kind op de foto die u namens ons allen een mooie Kerst en een goed Nieuw Jaar toewenst, is een van de kleuters die door de bevolking de kampong zijn uitgezet, nadat hun ouders overleden waren aan AIDS. De gebeurde in de kampong Waa, niet ver van de plek waar de kopermijn Freeport opereert. De kinderen, het waren er drie, werden aanvankelijk opgevangen door het ziekenhuis dat daar in de buurt ligt. Maar een ziekenhuis is geen opvoedingsgesticht. Ze zaten

Aids Tembapura (vervolg)

met die kinderen een beetje omhoog en riepen de hulp in van onze stichting (de "Timika Stichting Bekommerd om Aids "). Omdat wij in ons programma hebben staan de opvang van iedereen die bij deze aids epidemie tussen de wal en het schip valt, hebben wij de zorg voor deze kinderen op ons genomen. De overdracht had plaats op 8 augustus 2008. Het had allemaal een beetje officieel karakter. De politie was vertegenwoordigd, het plaatselijk bestuur, een sociale organisatie en het ziekenhuis zelf. Daar had ik op gestaan met het oog op de status van deze kinderen. Ze moeten dadelijk naar school en er moet van alles en nog wat voor ze geregeld worden. De komst van deze kinderen betekende een hele verandering is het programma van onze stichting en daarmee in mijn dagelijks bestaan. De kinderets konden in eerste instantie terecht in ons trainingscentrum. Maar er navest een moederfiguur gevonden worden. Een vrouw die zelf HIV positief is, wilde dat graag doen. Het mes snijdt van twee kanten. Ze is zelf gebonden aan een dagelijkse medicatie, twee maal per dag op dezelfde tijd. Het medicijngebruik voor de kinderen zit daarmee al in een bestaand ritme. Daarnaast kreeg zij een gegarandeerd maandelijks inkomen. Dat betekende voor ons wel een extra last, maar die heb je met de komst van die kinderen toch al.

Ons trainingscentrum ligt naast het (particuliere) dekenhuis, van waaruit de medische begeleiding van alle HIV positieven in Timika geregeld wordt. Dat is voor ons gunstig. Minder praktisch is, dat de ligging nu nog zo'n zes kilometer buiten de bebouwde kom ligt en dat het openbare vervoer daar naar toe nog van de grond moet komen. Daarom rijdt ik of een van onze medewerkers iedere ochtend van Timika naar het centrum, want er moet toch gegeten en gedronken worden. Ook voor andere behoeften moet je in Timika zijn, zoals alles wat met hygiëne en huishoudelijke benodigdheden te maken heeft. Dat heeft zijn voordeel. In de winkel word ik nogal eens aangesproken met de vraag wat de pater met pempers moet doen of met babypoeder (om van de Softex voor de moederfiguur nog maar te zwijgen). En dan kun je uitleggen dat je de zorg hebt voor een paar kleine weeskinderen en dat iedere dag zijn

Aids Tembagapura (vervolg)

uitgaven met zich meebrengt.

Omdat wij de opvang van hen die bij de aidsepidemie tussen de wal en het schip vallen in ons programma hebben staan, kregen wij in april van dit jaar de zorg voor een terminale aids patiënt. Zij was voor verzorging in het ziekenhuis

opgenomen, maar daar niet langer houdbaar. Ze weigerde medicijnen te slikken, zat op haar bed te roken en liet haar ontlasting gaan waar ze dat maar verkoos. Ze was afkomstig van een ander eiland in Indonesië en was naar Timika gekomen omdat je daar liggende rijk kunt worden. Maar toen ze eenmaal de ziekte onder de leden had, wilde niemand nog iets met haar te maken hebben. Of er nog familie of bevriende relaties waren in of rond Timika, we zijn er nooit achter kunnen komen. Ze werd bij ons goed opgevangen door de PILA-jongeren, die met een bewonderenswaardig geduld haar de zorg gaven die ze nodig had en al haar ondankbare willekeurige reacties voor lief namen. Ze liggen niet voor het oprapen, mensen die trouw voor een vreemde blijven zorgen, ook in bijzonder onaangename omstandigheden. Begin juli overleed ze, De kring die haar uitgeleide deed naar haar laatste rustplaats was klein.

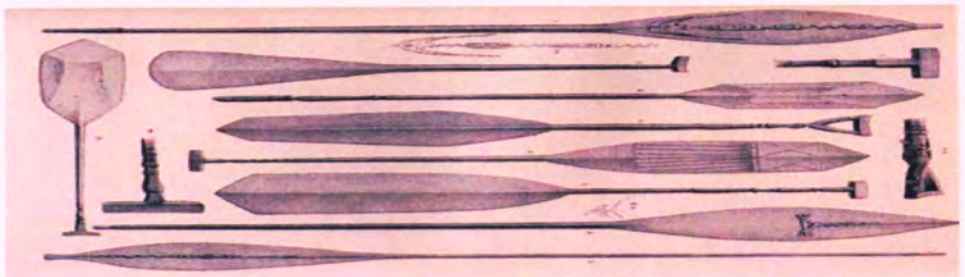
Het afgelopen jaar hadden we speciale aandacht voor travestieten jongeren (hier 'warla's' genoemd). Vanwege het hoge aantal wisselende en doorgaans onveilige contacten binnen deze groep nemen ze grote risico's. Met Valentine Day hadden we een grote show op een openbaar podium met als thema "Love to be Loved". Zij hadden een belangrijk aandeel in het programma en niet zonder succes. De boodschap die werd overgebracht ging over veilige grenzen bij het vrijen en het gebruik van condooms daarbij. Dat was in februari. In april hebben wij ze een training aangeboden om "peer educator" te worden, informant binnen de eigen groep over zaken die het seksueel gedrag en de aidsepidemie te maken hebben. De training gevolgd te hebben was eert voorwaarde om deel te kunnen nemen aan de content "Mooiste warla van het Regentschap". Die werd gehouden in het kader van de Annual International Aids Candle Light Memorial in de maand Mei. Er is heel serieus gewerkt, maar ook veel gelachen.

Ook dit jaar hielden we weer onze jaarlijkse training voor peer-educators HIV/AIDS voor middelbare scholieren. Twee maal een week. Daarna gingen de deelnemers het veld in. Zo kon er op de 31 middelbare scholen die Timika rijk is voorlichting gegeven worden over seks, S.O.A.'s, de HIV en AIDS epidemie en over het gebruik van drugs. Dat laatste is nog geen groot probleem in Timika. Vel heeft de politie al meer dan eens handelaren opgepakt in Timika. We moeten dus op onze hoede zijn. Informatie is de beste preventie op dit moment.

Eind november en begin december waren er plotseling een paar grote bijeenkomsten, met behulp van buitenlandse sponsors georganiseerd door de plaatselijke en provinciale regeringen. De gouverneur was geschrokken van de uitkomst van onderzoeken over de verspreiding van het HIV-virus in Papoea. Er moest snel iets gebeuren. De gouverneur was bereid om het geplande budget te verdubbelen. Maar misschien is dat budget niet het probleem. Dat ligt meer in de transparantie over de besteding van die fondsen. Daar kun je geen duidelijke informatie over krijgen.

Onze stichting is een organisatie die tot op heden in haar mogelijkheden afhangt van particuliere bijdragen. Mag ik op uw steun blijven rekenen? Dan kan het Nieuwe Jaar ook voor ons goed worden. Dat de Heer u allemaal vrede mag geven in het Nieuwe Jaar en zegenen met veel goede ervaringen.

pater Bert Hagendoorn

Afscheid en Gift

Nieuwegein, 9 oktober 2008

Beste Jan van Hoeflaken,

Na veertig jaren met blijdschap in het christelijk onderwijs te hebben gewerkt, hebt U afscheid genomen van de Vereniging Christelijk Nationaal Onderwijs te Nieuwegein.

Namens de Stichting Usaha Dana Tabam Ramu / Usdatara willen wij U bedanken voor Uw bijzondere gift.

St. Usdatara is een humanitaire stichting die momenteel 3 projecten heeft in West Papua / Voormalig Nederlands Nieuw-Guinea.

De band van dhr. Jan van Hoeflaken en de Papua's, gaat terug tot aan 1965. In dat jaar kwamen er drie Papua families in toen nog Jutphaas wonen.

De oudste kinderen gingen naar de Koningin Juliana school en later gingen de jongste kinderen naar de Beatrix school.

In 1968 kregen zij les van Dhr. Van Hoeflaken . Voor de kinderen is hij nog steeds meester van Hoeflaken tot de dag van vandaag.

Het contact is sindsdien altijd gebleven, was er een benefietavond, bruiloft of waren er andere bijzondere activiteiten in de Papuagemeenschap, U kwam altijd samen met Uw vrouw.

Nu anno 2008, zijn het de kleinkinderen die op de Beatrix school zitten.

Afscheid en Gift (vervolg)

Voor de stichting Usdatara zal de gift besteed worden aan een basisschool in West Papua.

Namens de bestuursleden van st. Usdatara wensen wij U en Uw vrouw, de kinderen en kleinkinderen, veel geluk en vooral gezondheid toe.

Moge de Allerhoogste U, Uw vrouw, kinderen en kleinkinderen zegenen en behoeden tot in lengte van dagen.

Namens Bestuur st. Usdatara,

S. Asmuruf.

Nieuwegein, 10 november 2008.

Geachte mevrouw Louise Barbier,

Op 11-10-2008 hebben wij een e-mail ontvangen van de heer Koen de Jager dat er een donatie is geschonken van de kerk Pnielkerk en de PKN gemeente aan de Stichting Usdatara.

Namens de St. Usdatara willen wij de Pnielkerk en de PKN gemeente hartelijk danken voor deze royale gift.

Vriendelijke groeten,

Namens het Bestuur St. Usdatara

S. Asmuruf

COLOFON

Nieuwsbrief "TABAM RAMU" is een uitgave van Stichting "USDATARA" (Stichting Steunfonds voor Ons Vaderland) te Nieuwegein.

Redactie. Frank Hubatka - 0575-512829

Postbus 642, 3430 AP Nieuwegein,

tel. 030-6044474

Email: usaha@planet.nl

Internet: <http://merdeka.eu/usaha.htm>

Girorekening: 3128554 t.n.v. Stichting USDATARA te Nieuwegein

Cordaid

Het bestuur van Stichting USDATARA:

S.M. Asmuruf (penningmeester)

